

بسم الله الرحمن الرحيم

(والعصر، إن الإنسان لفي خسر، إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر).

والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه.

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

لهدرسه‌کانی ناو و کرداره پیروزه‌کانی خوا به‌رده‌وامین، ئه‌ورؤ له خزمه‌تان باسی دوو به‌ش له

به‌شه‌کانی الرَّحْمَن، له‌گهل الرَّحِيم، که مانای چیه؟ وه چهند جار هاتییه؟ وه مه‌قصودی

ئهو که‌لیمه‌یه له قورئان، یا مه‌دلولی ئهو که‌لیمه‌یه له قورئان چیه؟ چۆنیته‌ی عیبادت پیکردنیشی کو ده‌بی؟

مه‌علمتانه له دهرسه‌کانی پیشی به‌حسی ئه‌وه‌مان کرد: الله (جل جلاله) هه‌رچی ئه‌فعال و ئه‌سمائی هه‌یه له ریی مه‌خلوقاته‌کانی جو‌مله‌ته‌ن که‌شف ده‌کری، پاشان عیبادته‌ی پیده‌کری، گوتمان: هه‌تا خودا (جل جلاله) مه‌خلوقاتی نه‌بی وه عهد قیرانه له‌سه‌ر مه‌خلوقاتی خوای نه‌کا (جل جلاله) خالقییه‌تی خوای الخالق له‌بۆی که‌شف نابی، نه‌فسی وه‌قت الباری، المصور، ئه‌وانه هه‌مووی که ئه‌سماء و ئه‌فعالی باری ته‌عالانه له‌ناو مه‌خلوقاته‌کانی ئهو ئیسمه یان ئهو فیعله پاش قیرانه‌کردنی ئیجساس به وجودی ده‌کری له داخل، ره‌بیش کذلک.

فه که‌لیمه‌ی الرحمن له‌گهل الرحيم، ئه‌ویش دوو ناو و فیعلن، باری ته‌عالا له قورئان زی‌کریانی کردییه، وه ذات ده‌بی تینان بگا له ریی مه‌خلوقاته‌کانی خوای ده‌بی تینان بگا، مه‌عریفه‌ی په‌یابی، پاشان له‌سه‌ر ئهو حاله‌ته ته‌مرین بکا و مومارسه بکا، لۆوه‌ی ئیسم و فیعلی رحمن الرحيم له داخلی که مه‌عانی مه‌وجوده زیندوو کاته‌وه، ئه‌وجه پاشان وفقی وه‌ی عیبادته‌ی خوای بکا، ئه‌وه مه‌رحله‌کانه.

که‌لیمه‌ی الرحمن له‌گهل الرحيم، وه‌کو قه‌دیمه‌نیش به‌حسمان کرد ئه‌وه تیکراره، له‌و که‌ممیه‌ته‌ی له‌و چه‌جمه‌ی که باری ته‌عالا موقابیلی وی جیهازی داخلی مه‌ی خه‌لق کردییه، حاجه‌تی ئهو جیهازه داخلیه‌ی چه‌ندی به‌و که‌ممیه‌ته‌ی ئیسم و فیعلی رحمن (الرحيم)ی دابه‌زاندییه له قورئان، وه به‌و ته‌رتیبه‌ش دایه‌زاندییه، فه لۆیه که‌مترین خه‌لل له فه‌وضه‌وییه‌تی وه‌رگرتی الرحمن، یاخود الرحيم، به‌که‌م زیادکردن به‌پیش و پاش خستن خه‌لل دروست ده‌کا له ئیمتصاص و وه‌رگرتی ئه‌وه‌ی ئیسم و فیعله، ئهو خه‌له‌له‌ش له ئه‌ثنای عیبادت کردن له واقعی حالی شه‌بابی سه‌حوه ئیجساسی پیده‌کری،

فه لۆیه کهممییتهی هەر ئیسمهک هەر فیعلهک که قهیمهن بهحسمان کردییه، بهقهه ئهو کهممییتهی که باری تهعالا داینایه له ذاتی قورئان، وه به تهرتیبی نزولیش که لهیۆ ذاتی رسول الله دابهزییه، بهو تهرتیبی نهگهر هاتوو وهرگیرا فیعلهن ئهو مهعریفه نهوعییه که جیلی صهحابهی کیرام پینان بوو بهنیسبهت باری تهعالا له لای ئهو ذاته دروست دهبی، دهشتانی وهکی جیلی صهحابهی که ئهوان کو خویان ناسییه به عهینی طهریقهتی وان خوا بناسی، وه به عهینی طهریقهی وانیش عیبادهتی خویا بکا.

فه کهلیمهی الرحمن له قورئان پهناجا و حهفت جار هاتییه، ههمووشی به تهنییه، ههموو کهلیمهی الرحمن ههمووی بهتهنییه، مهقصهدمان له کهلیمهی بهتهنی، یهعنی مضاف و مضاف الیه لهگهل نییه، صهراحهتن له ئیسم و فیعلهکانی خویا ئهو مهوضوعه قیچهک ئیهمال کرایه، باری تهعالا له قورئان که بهحسی الله دهکا یاخود بهحسی رب دهکا، یاخود بهحسی رحمن دهکا، به تاك بهحس دهکا، چونکی ئهوانه ههمووی ئیسمن، نهما نهگهر هاتوو فیعلهک لهگهل فیعلهکی دیکه لهگهر یهک رهبط بوو، ئهو وهختی حالهکیتکه دروست دهبی، دهبی ئهو حالهته مومارسه بکری، مهتهلهن: هەر لهصهدهدی مهوضوعین کهلیمهی رحیم له قورئان کهلیمهی رحیم بهتهنی نههاتییه، الرحیم بهتهنی نههاتییه، ئیذهن داخیل بهتهنی ئیحتیاجی به کهلیمهی الرحیم نییه، کهلیمهی رحیم کهلیمهکیتکهی له پیش هاتییه، یا (تواب الرحیم)ه یاخود (رؤوف الرحیم)ه، یاخود (غفور الرحیم)ه، (عزیز الرحیم)ه، (بر الرحیم)ه، (ودود الرحیم)ه، بهتهنی کهلیمهی الرحیم، له قورئان نههاتییه، لۆیه ضرورییه ئهوه موراجعه بکری، مادهم باری تهعالا بهتهنی کهلیمهی رحیمی تهنزیل نهکردییه له قورئان، ئیذهن ئهمه داخیلمان ئیحتیاجی به کهلیمهی رحیم نییه بهتهنی.

باشه کو باری تهعالا تهنزیلی ئهو کهلیمهی کردییه؟ له جهواب دهلین به صیغهی مضاف و مضاف الیه، کهلیمهی الرحیم، کهلیمهکی دیکه له پیش ههیه، کهینئ کهلیمهی رحیم کهلیمهکهی دیکه به پیش کهت مهعنایهکهی دهگۆری، مهعنایهکهی دهگۆری که مهعنایهکهی گۆرا باری تهعالا ئهوه مهقصودیتی، یهعنی کهلیمهی تواب الرحیم، لهگهل رؤوف الرحیم، فهرقی ههیه، بهو دوو کهلیمهی ئهوجه یهک مهعنا دروست دهبی، بهو دوو کهلیمهیهی ئهوجه مهعنایهک دروست دهبی، ئهو مهعنایهی که خوا دهیهوئ، ئهمه به واسطهی ئهو مهعنایهی که بهتهنی دروست دهبی له تواب الرحیم، له رؤوف الرحیم، بهو مهعنایهی ئهمه عیبادهتی خویا بکهین، نهک بهتهنی به کهلیمهی رحیم.

نُهَمَّا نُهَوِّهُ لَه كَهْلِمَهَى رَحْمَن، نُهَوِّهَا نَبِيَه كَهْلِمَهَى رَحْمَن بَهَس بَهْتَهْنَى هَاتِيَه، هَر پَهْنَجَا وَ حَهْفَت جَار لَه هَهْمُوو قُورْنَان كَهْلِمَهَى رَحْمَن بَهْتَهْنَى هَاتِيَه، بَهَس لَه **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ**

الرَّحِيمِ، بَهَس لَهْوَي رَحِيْمَهَكَهَى پِيُوَه لَكَايَه نُيْضَافَهَى لَهْسَه كَرَايَه، مَاتَهْبَهْقَا هَهْمُوو كَهْلِمَهَى رَحْمَن لَه قُورْنَان مَوْفَرْدَه تَاكَه، نَمُودَهَج لَهْبُو كَهْلِمَهَى رَحْمَن وَهَكُو: (وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (البقرة ١٦٣)) (الرَّحْمَنُ، عَلَّمَ الْقُرْآنَ) (الرحمن ٢)، لَه سُووَدَهْرِيْتَكَهَى مَوْخْتَهْلِيْف وَهَكُو عَهْرَضَم كَرْدَن، پَهْنَجَا وَ حَهْفَت جَار هَاتِيَه، (مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ) (الملك ٣) يَخُود (مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ) (الملك ١٩) اَلَى آخِرَه، لَهْو پَهْنَجَا وَ حَهْفَت جِيَهِيَه رَحْمَن تِيَكْرَار بُووَه، بَهَس لَهْكَهَل كَهْلِمَهَى رَحْمَن الرَّحِيمِ نُيْضَافَهَى هَهِيَه فَقَط، نُهَوِيْتَكَه هَهْمُووِي بَه تَهْنِيَه، بَاشَه لَو بَهْتَهْنِيَه؟ چُونَكِي نُيْسَمَه فَيَعْل نَبِيَه، (قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) (الإسراء ١١٠)، اللّٰه لَهْكَهَل رَحْمَن پِيَكَهْوَه هَاتِيَه.

نُيْذَهَن كَهْلِمَهَى رَحْمَن لِيْرَه نُيْسَمَه فَيَعْل نَبِيَه، مَهْتَهْلَهَن: (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) (طه ٥)، لَهْو نَايَهْتَانَه زَوْر هَهِيَه بَه تَهْدَرِيْج، كَهْلِمَهَى الرَّحِيمِ نَهْوَد وَ پِيْنَج جَار هَاتِيَه لَه قُورْنَان، الرَّحِيمِ، نَو جَار بَهْتَوَاب الرَّحِيمِ هَاتِيَه، نَو جَار بَه رُوُوف الرَّحِيمِ هَاتِيَه، سَي جَار بَه عَزِيْز الرَّحِيمِ هَاتِيَه، يَهْكَ جَار بَه الْبِر الرَّحِيمِ هَاتِيَه، يَهْكَ جَار وَدُود الرَّحِيمِ هَاتِيَه، چَل وَ يَهْكَ جَار غُفُور الرَّحِيمِ هَاتِيَه، شَهْش جَار بَه الرَّحْمَن الرَّحِيمِ هَاتِيَه، هَهْمُووِي جَهْمَع كَه دَهْبَتَه نَهْوَد وَ پِيْنَج جَار.

نُيْذَهَن فَيَعْلَى الرَّحِيمِ لَهْكَهَل كَهْلِمَهَكِيْتَكَه مَضَاف لَهْسَهْرِي، لَه نُيْسَمِي الرَّحْمَن زِيَاْتَر هَاتِيَه لَه قُورْنَان، نُهَو گُوْتَمَان: پَهْنَجَا وَ حَهْفَت جَار، نُهَو نَهْوَد وَ پِيْنَج جَار، نُهَو هَهْنَدَهْسَهَى كَهْلِمَهِيَه لَه نَاو قُورْنَان، بَه تَهْرَتِيْبِي نَزُوْلِيْش حَالَهْتَهَكَه دَرُوسْت دَهَكْرِي، كَهْبِيْنَى نُهَمَه چُووِيْنَه خَزْمَهْت قُورْنَان، يَهْكَهْمِيْن جَار كَه لَه سُوْرَهْتِي فَاْتِيْحَه دَابَهْزِي، سُوْرَهْتِي فَاْتِيْحَه پِيْنَجَهْمِيْن سُوْرَهْتَه لَه تَهْرَتِيْبِي نَزُوْل، لَهْسَهْر پِيْغَهْمَبَهْرِي (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يَهْكَهْمِيْن جَار پَاشِي **(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ)**

(الفاتحة ١) (الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحة ٢) (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (الفاتحة ٣)، يَهْكَهْمِيْن جَار

لَهْو سُوْرَهْتَهَى نَاطَهْو نُيْسَم وَفَيَعْلَه دَابَهْزِيَه سَهْر پِيْغَهْمَبَهْر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

گُوْتِيْشْمَان: مَوْمَارَهْسَهْكَرْدَنِي نُهَسْمَاء وَ نُهَفْعَالَه پِيْرُوْزَهْكَانِي خَوَاي (جَل جَلَالَه) لَه ضَمْنِي سِيَاقِي سُوْرَهْت وَ نَايَهْتَهَكَهَى دَهَكْرِي بَه تَهْرَتِيْبِي نَزُوْل، يَهْغَنِي نَاكْرِيْ أَسْمَاء اللّٰهُ هَهْمُووِي لَه دَهْفَتَهْرِي لَه

وهرهفهکی بنووسین کما مهوجود فی الحدیث، الرحمن، الرحیم، الملک، القدوس، السلام، المؤمن،
 المهیمن بهو طهریقهای که مهوجوده وه لهبری کهین، وه تهسیحاتی پی بکهین، چند جارمک
 گویتیمان نهوه صحیح نبیه، نیننهما صحیحکه نهویه له ری تهرتیبی نزولی قورئان، که
 سورتهکه هاتته خواری وفقی جیهازی داخلی نینسان تهرتیبی نزولهکه کرایه، حاجهی داخلی
 نینسانهکههی لهبو نئسم و فیعلی الرحمن الرحیم، کهینی بووه له چ زهمانهک نهو وهختی نئسم و فیعلی
 رحمن الرحیم دابهزیته سهر، ههر یهک لهمه بمانهوی مومارسهی نهو حالتههی بکهین دهبی بچینه
 ناو جهوی سورتهی فاتیحه، له خزمهت سورتهی فاتیحه بین، مومارسهی سورتهی فاتیحه ههر له
 بیدایمت (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، پاشان (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، کهینی نئحساس به مومارسه لهبو رب
 دروست بوو وهکو دوو دهرسی پئشی نئستا بهحسمان کرد: (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ) (المزمل ۹)
 دروستبوو، رب کل شی دروست بوو، پاشان دهبته ربِّ الْعَالَمِينَ به تهسهسول له ناو داخل، کهینی
 بووه ربِّ الْعَالَمِينَ، نهو وهختی نهو ذاته لهگهل نهو کولله عالمه نئحساس به حاجیهتی الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ دهکا، نهو وهختی الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مومارسه دهکری، پاشی نهوهی رب العالمین دروست بوو
 له داخل، ربِّ الْعَالَمِينَ دروست بوو، (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ۱) مومارسه کرا قیرائه
 کرا، ههرچی نئسمی رب ههیه قیرائه کرا، ههرچی نئسمی وکیل ههیه قیرائه کرا، که نهو ههموو
 رهبه وهکو گوتمان: نهخیر مستهوا قبلی ربِّ الْعَالَمِينَ، (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ)، نهوجه پاشان ربِّ
 الْعَالَمِينَ دئته پیش، دیسان قیرائهی لهسهر کرا، مومارسه لهسهر کرا و تهرینی لهسهر کرا، لهناو
 داخل فیراغ دروست دهبی لهبو الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، که فیراغهکه دروست بوو نهو وهختی
 مومارسهی الرحمن الرحیمی دهکری، نهو وهختی نهو حالته له ناو داخل دروست دهبی، به
 مفهومی تهعهبود دئته جئ، نهوه ههندهسیهتی کهلیمه.

با بیینه سهر مانای کهلیمه: نهو کهلیمه نئشتیقاتی له چ وهرگرتیبه، قووهت و فاعیلیهتی خوئی له
 چ وهرگرتیبه، وهکو گوتمان: نئسماء و نئفعالی باری تهعالا دهبی جوملهتن له ناو مهخوقاتی
 عهکسی ههبی، زهمینهی ههبی، باری تهعالا نهوهای دانایه لهری مهخوقاتی نهو بناسری، لهری
 مهخوقاتی باری تهعالا نهوجه نهو بناسری، طهریقهای مهعکوس نبیه نهمه بچین بی نهوهی له
 مهخوقاتی خوی بگهین نهوجه پاشان بچینه سهر ذاتی ربِّ الْعَالَمِينَ، ذاتی ربِّ الْعَالَمِينَ بینینه
 خواری والعیاذ بالله، مومارسهی نئسماء و نئفعالی لهسهر بکهین نهوجه مهخوقاتی بناسین، نهو
 طهریقهای غهلهته عهکسیه، لویه ههموو قورئان له سورتهی فاتیحهوه ههتا سورتهی ناس له نئنبیاء و
 رسول، له سونهی نومه له تاریخ ههتا که بهحسی (یوم الآخیره)ه و نهوانه دهکا، باری تهعالا
 بهحسی مهخوقاتی دهکا، فیعلی باری تهعالا له ناو مهخوقاتهکانی کو خهلقی کردیبه، کو نئجادی

کردییه، کو تهیسیری دهکا، کو خوی موهندیسه لهسهری، کو خوی ئیداره‌ی دهکا نهوجه پاشان (یوم الآخرة)ش کو خوی موهیمینه لهسهری، کو ههمووی تهفجیر دهکا، کو ههمووی خوی دیسان جهمی دهکا خهلقی دهکا، ههمووی وهکی فلیمهکی سینهمائی بینه پیش چاوی خوت، دهبی لهوانهوه خوا بناسری، لهو حالهتانهوه خوا بناسری.

ئیننهما کابرا دانیشی مهتلهن: فیعلی الرحیم له داخلیلی خوی دروست کا، بهبی نهوهی عیلاقهی به مهخوقاتی ههبی، ئانهو حالته حالهک فلهسهفی تهجهودی له میشک دروست دهبی، حالهک تهصهوفی دروست دهبی له میشک، لویه زور جار ئینسان موختهمله خوی بناسی ئهمما خوایهک مونفصیل له مهخوقاتی، وهی لیدی موختهمله به تهصهوری خوی خوی خوش بوئی مل کهچ بی لهبو مهثوراتی خوی ئهمما عیادهتیش نهکا، وهکو نهجیالی پیشی ریسالمت و نیووت، ئانهو حالته نهو شعوره له ناو داخلیلی ئینسان دروست دهبی، ئهمما نهگهر هاتوو حالتهکه به صهحیحی کو نهنبیاء و رسول هینایتیان ئومهم لهسهریان نهو تهجاربانه تهطبیق بووه له ریی مهخوقاتیهوه خوا ناسرایه، که خوا ناسرایه عیادهتی خوی کرایه، به تهوحد و به ربوبیهت و به یوم الآخر و به زانینی ناسینی جهننهت و جهههنهم و ئانهوانه، نهو وهختی عیادهتی صهحیح به تهوهجودی صهحیح دروست بووه له ناو داخلیلی ئینسان به نیسبهت باری تهعالا، ئهمما عهکس کردنی صهحیح نییه خهطهئه.

لویه دهبی فیعلهن ئهمه ئیحساس بکهین ئیسمی الرحمن وه فیعلی الرحیم کو لهناو مهخوقاتی مهجوده، فه قهریبترین میثال کهلیمهی رحم باری تهعالا که کلیمه، (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا) (البقرة ۳۱)، جوزئهک لهو ئهسمانهی که فیره ئادهمی کردبوو کهلیمهی رحمه، له حهیاتی ئادم و حهوا کهلیمهی رحمی دروست کرد، لوهی فیعلهن ئادم و حهوا که مومارسههی نهو حالتهتیمان کرد نهو شعورهی که له داخلیلیان مهخوقه فیطرهتن له نهثنای مومارسهکردن ئیحساسی پی دهکن، وهکو مهعملهک نهو ئینتاجه بکا که باری تهعالاش لینیانی طهلب کرد، نهمن به بینگو بهبی تهمثیلینگو نهفسی حالهت لهگهلهنگو ئهده دهکم، نهو وهختی نهوان ئیحساس به فهراغ نهکن، له میشکیان تهصهورهک غیر حهقیقی و غیر واقعی دروست نهبی، وهکو بیلا تهشبهه کو ئینسانهک لهبو مه بهحسی لهندهن بکا، رسمهکانی لهندهن شارعهکانی لهندهن ههموو له پیش چاومان نیشانمان بدا، نهوه بیگیننده، نهو فلان شارعه، نهو فلانه نهوه فلان جیه، نهوانه ههمووی نیشانمان بدا به رسم، پاشان به تهیارهی ههرمانگری بمانباته لهندهن، لهوی که شارعهکانمان دیت چونکی به رسم دیتیمان ئیحساسی پی دهکهین ئو والله راست دهکا!، ههها نهوه سهعاتهکهیه، ههها نهوه های پارکه، نهوه فلان جیه، جی جی چونکی موسبهقهن ئهمه به رسم دیتیمان، لهکنمان غهریب نییه، ئهمما فوجنهتن

بچینه ناو له‌ندهن، ئیحتیاجمان به ده‌لیله‌ك ده‌بی نیشانمان بدات و فیرمان بکا، ئائه‌وه مومارسه‌ی ئه‌سماء و ئه‌فعالی خوايه له ناو مه‌خلوقاتی، ده‌بی ئه‌مه مومارسه‌ی بکه‌ین.

بیلا ته‌شبییه‌ و الله مثل الاعلی، نه‌فسی حالت که له به‌ینی ئاده‌م و هه‌وا، وه هه‌موو به‌نی ئاده‌م مه‌وجوده الی قیام الساعة، وه له‌ناو جومله‌ك زور له‌ناو مه‌خلوقاتی مه‌فهومی ره‌حم، ره‌حم کردن به‌یه‌کتری مه‌وجوده، وه ئه‌و مه‌فهومه مه‌خلوقه له ناو داخیلیان، ومخویان له‌گه‌ل یه‌کتری مومارسه ده‌کهن، که‌ینی ئه‌و شعوره له‌به‌ینی خویان ئی‌حساسیان پیکرد، مه‌ئه‌له‌ن: مندار که له داکي بوو ئه‌و منداره ئه‌و دایکه له باوه‌شیی ده‌کا، عیلمه‌ن موسبه‌قه‌ن تاریخیان له‌گه‌ل یه‌ك نییه، داکه‌که ده‌مووچاوی منداری خوی نه‌دی‌تییه، رسمی وهر نه‌گیرایه، له عه‌ینی وه‌قت منداله‌که چ عیلاقه‌کی نه‌وعی شکلی و هه‌یه‌تی له‌گه‌ل داکه‌کی نه‌بووه، فوجئه‌ته‌ن ئه‌و منداره ئه‌و شکله له سکی ئه‌و داکه‌ی دئیته ده‌ری، یه‌کسه‌ر دایکه‌که باوه‌شی پئ ده‌کا عیلاقه‌ك نه‌وعی به‌ینی منداره‌که‌و به‌ینی ئه‌و دایکه‌ی دروست ده‌بی، داکه‌که ته‌حه‌ممولی هه‌رچی ئه‌زیه‌ت هه‌رچی ناخو‌شی هه‌رچی مان‌دی‌یون هه‌رچی پیسی ئه‌و منداره‌ی هه‌یه هه‌مووی ته‌حه‌ممول ده‌کا، منداله‌که‌ش، من حیث لا‌یدری عن طریق فی‌طره له‌ری فی‌طره‌وه، عیلاقه‌کی موغناطیسی نه‌وعی هه‌یه له‌گه‌ل داکه‌کی.

مه‌ئه‌له‌ن: هه‌ر که هاته سه‌ر دونیایئ، ده‌و ده‌گیری ئوه‌ی سینگی داکي خوی بگری، ئه‌وه هه‌مووی مه‌فهومی ره‌حمه‌که‌یه جاذبییه‌تی موغناطیسییه‌تی ره‌حمه‌که‌یه، ئه‌و منداله شیری ئه‌و داکه‌ی ده‌گری، به‌ینی ئه‌وه‌ی خوی بزانی، به‌ینی ئه‌وه‌ی فیر کرابی، به‌ینی ئه‌وه‌ی مومارسه‌ی ته‌مثیلییه‌ی له‌سه‌ری کرابی، ئه‌و حاله‌ته به‌ینی داکه‌کی له‌بۆ منداره‌که‌ی، وه به‌ینی منداله‌که‌ی له‌بۆ داکه‌کی، مه‌فهومی که‌لیمه‌ی ره‌حمه، ماماره‌ی تمرینا، به‌ینی ئه‌وه‌ی عیلمه‌ن هۆردووک ئی‌عداد کرابن له‌بۆ ئه‌و حاله‌ته‌ی، به‌ینی ئه‌وه‌ی مه‌ئه‌له‌ن: مه‌عه‌دیان دیتی، کولیاتیان دیتی، له مه‌کته‌به‌کی فیره ره‌حم بووبن، ئه‌و حاله‌ته له داکه‌کی له‌بۆ منداله‌که‌ی ئه‌صله‌ن مه‌وجوده، له منداله‌که‌ش له‌بۆ داکه‌کی نه‌فسی شت مه‌وجوده.

مه‌ئه‌له‌ن ئه‌وه‌ی مندالی هه‌بووبی یان ئه‌وه‌ی مولاظه‌ی کردبی، من‌دال عومری دوو سأل سن سأل، مه‌ئه‌له‌ن: له مالی ئه‌گه‌ر مندالی گچکه هه‌بی له پینش چاوی هه‌ر به‌گه‌مه ئه‌زیه‌تی داکي بد، منداله‌که دئ هجوم ده‌کاته سه‌رت دیفاع له دایکه‌کی ده‌کا، ئائه‌وه موغناطیسییه‌ته‌که‌یه، ئه‌وه جه‌ذبه‌که‌یه، مه‌ئه‌له‌ن: به‌گه‌مه ده‌ستی باده بوکسی لئیده، چ هه‌ره‌که‌کت کرد، منداله‌که ئه‌و هه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل تو ده‌کا، ئه‌وه ره‌د فعلی ره‌حمه‌که‌یه، ئه‌و موغناطیسییه‌ته ئه‌و حاله‌ته ده‌که‌ر و ئونشای به‌یه‌ك ره‌بط کردییه، هه‌موو ده‌که‌ر و ئونش هه‌موو زه‌وجیه‌ن به‌یه‌که‌وه له که‌ون به‌و حاله‌ته‌ی مه‌ربوته، به‌و ره‌حمه‌ی مه‌ربوته، ئه‌مما هه‌ریه‌که وفقی نسبه‌تی خوی حه‌یه‌وییه‌ت و نضوجی حه‌یاتی مه‌خلوقییه‌تی

نائهو مهخوقه‌ی چند بی نائهونده رهمه‌که‌ی پیوه دیاره، هس له میکروپوهه سهر سهر وهره گوره ته‌عقیدکه مهخوقه‌که‌ی، همتا دهگاته نائهو ذاته که ناومان نایه ئینسان، له ههموویان واضحتر له ههموویان مهکشوفتر نائهو ذاته‌یه که ئینسانه‌که‌یه ناومان نایه ئینسان، ده‌کس و ئونثای پیوه مه‌ربوته، ئه‌و جاذبیه‌ته‌یه ئه‌و ده‌کس و ئونثایه‌ی پیوه ره‌بط ده‌کا، ئه‌و جاذبیه‌ته‌یه دایک و باب پیوه ره‌بط ده‌کا، مندال به دایک ره‌بط ده‌کا، مندال به باب ره‌بط ده‌کا، باب به مندال ره‌بط ده‌کا، دایک به مندال ره‌بط ده‌کا، نائهو مه‌فهومیه.

لویه همتا هس ذاته‌کیش له موطله‌قی کوفر بی، هیچ قه‌ناعته‌ی به ئوبووت و بنووت و ئومومت نه‌بی که مندالی ده‌بی ئیلا به‌خوی ده‌کا، چونکی حاله‌کی فیطریه‌یه له ناو داخلی ئه‌صلن مه‌خوقه، ئیذه‌ن مه‌فهومی رهمته‌ مه‌فهومی رهمانیه‌ته‌ مه‌فهومی رهمیه‌ته‌ له ناو داخلی ئینسانه‌که‌ی مه‌فطوره، که مه‌فطوره ئه‌و حالته‌یه له ناو مه‌خوقه‌کانی خوی ده‌بینی عن طهریقی ته‌جروبه، یه‌کسر ئی‌حساس ده‌کا فی‌علن ده‌بی وه هتمن ده‌بی خالیقه‌ک هه‌بی، نه‌فسی ئه‌و حالته‌ی له‌گهل ئه‌وی مومارسه‌ بکا، ئه‌وه ئوفوقی له‌گهل مه‌خوقات ئی‌حساسی بیکرد، خوی مومارسه‌ی کرد له ناو حه‌یات له ناو موجه‌مه‌ع، له ناو به‌شهریه‌ته‌، که ئی‌حساسی به‌و حالته‌ی کرد، نائهو حه‌له‌قه‌یه قه‌طع بی وجود ده‌کس و ئونثایه‌ته‌ی نامینی، مندال به‌خوی کردن نامینی، باباتی نامینی، داکاتی نامینی، قه‌طع ده‌بی ئه‌وه.

ئیذه‌ن وجود حه‌یات مومارسه‌ی حه‌یات راده‌وستی، باشه ئه‌گسر ئه‌وه قه‌طع بوو له‌ناو مه‌خوقات ئه‌و وجوده‌ هه‌رکه‌و نه‌شاطی راده‌وستی، فه که‌یفه ئه‌وه ئه‌صلن له ناو داخلی مه‌خوقه، باشه کنی ئه‌و حالته‌ی له ناو داخلی خه‌لق کردیه‌یه؟ دئ له‌وه‌ی ده‌کولتوره ئه‌وجاره، ئی‌حساس ده‌کا فی‌علن نائهو ره‌بیه‌ی که مه‌خوقاتی خه‌لق کردیه‌یه، ئه‌و ره‌بیه‌ی که شه‌مسی خه‌لق کردیه‌یه، ریعایه‌ته‌ی شه‌مس ده‌کا، ریعایه‌ته‌ی مه‌خوقات ده‌کا ده‌یان هینی و ده‌یان با، گهوره‌یان ده‌کا ئینمائیان ده‌کا، ئه‌و (رب العالمین)یه، ره‌بی ماسیه‌یه، ره‌بی ههمو نائهو جومله مه‌خوقاتانه‌یه، پیویست نا‌کا به ته‌فاصلی، هتمه‌من ده‌بی ره‌بی ویش بی، که ره‌بی ویه ئه‌و ههمو عه‌طفه ئه‌و ههمو حه‌نانه، ئه‌و ههمو شه‌فه‌قه‌یه ئه‌و ههمو ره‌ئه‌فته‌ له‌گهل ئه‌و مه‌خوقاتانه‌ صه‌رف ده‌کا، ده‌بی له‌گهل وی کو بی؟ ده‌بی له‌گهل ئه‌و ذاته‌ی کو بی؟، لویه نائهو حالته‌ی که باری ته‌عالا له ناو داخلی ئه‌و ئینسانه‌ی دروست کردیه‌یه به مه‌فهومی رهمته‌ و جاذبیه‌ته‌ له به‌ینی خویان، ئه‌صلن نائهو عیلاقه‌ عموودیه‌یه له‌گهل (رب العالمین)ی مه‌وجوده، باشه که مه‌وجوده له داخلی به‌نسبه‌ته‌ رب العالمین، ده‌بی رب العالمین خوی به‌عینی قه‌ناعته‌ به‌ عینی حالته‌ وه زیاتریش له‌گهل ئه‌و مه‌خوقه‌ی عیلاقه‌ی نه‌بی؟ له جه‌واب به‌لی عیلاقه‌که‌ی هه‌یه، نائهوش مه‌قصوده.

لویه نهگەر هاتوو تاریخی صفهحاتی ئیسلامی پەر پەر ههلبدهی، ذیکر هیاتی جیلی سهحابه‌ی کیرام، رضوان الله علیهم والشهداء والصالحین، لۆ ئوممهتی خۆمان موتابه‌عه بکهین، فیعلهن ئیحساس بهوهی دهکهین تهجسیدی تهجسیمی مفهومی ئیسم و فیعلی الرحمن الرحیم له ذاتیان و مومار سهکردنیاں لهبو ئهوه حالتهی، فه ئهوه صیغه‌ی دروستکردنی ئهوه حالتهی له داخیلی ئینسان. طبعهن ئهوه مومار سهی دهوی، وهکو گوتم تهسیح تفتق پیکردن نییه، حیفظشی نییه له ذهن، چونکی لهمه موختهمله به میشتکر ههبی، ئیمکانیهتی ئیستیعاب و ئیمتیصاصی زیاتری ههبی ذهنهن، دهنانین وهکو کۆمیپوتەر له میشکمان زۆر لهو ئیسم و فیعلانه طبع کهین، ئەمما موهیم ئهوهیه تهنزیل بکری.....، فیعلهن ئهوه حالته له واقع ئینتاج دهبی، دهبته مومار سهک فیعلی، بهی ئهوهی ذاتهکه خۆی ماندی بکا، بهی ئهوهی ئیحتیاجی به تهنون و دیلوماسیهت ههبی، ئیحتیاج به تهکلوف ههبی، خۆی ئوتوماتیکیهن دیته وجود، ئهوه مومار سهیه فیعلهن جوهدو زهمهنی دهوی، ماندیوونی دهوی.

بئینه سهه تهقاسیمی کهلیمه‌ی رحیم، وهکو گوتمان: کهلیمه‌ی رحمان موفرده له قورئان ههمووی بهس مضاف مضاف الیه، له کهلیمه‌ی رحیمه، الرحمن الرحیم، ئەمما کهلیمه‌ی رحیم به موفرده نههاتییه، به تهنی نههاتییه، ههمووی به مضاف و مضاف الیه هاتییه، وهکو گوتمان: الرحمن الرحیم، تواب الرحیم، رؤوف الرحیم، عهده‌دهکانیشمان بهس کرد.

بابین بزانی لۆ (تواب الرحیم)ه؟ چونکی گوتمان: ههه کهلیمه‌ک باری تهعالا نهگەر مقصودی نهبووی له قورئان داینه‌به‌زاندییه، که مقصودیشیتی وفقی جیهازی داخیلی ئینسانه‌کان دایه‌به‌زاندییه، ئهوهی خهلق کردییه ئهوهشی ئهوها دایه‌به‌زاندییه لهگەر ماده‌ی مونه‌زل، لهگهل خهلق پیکهوه ته‌عامل بکا، زیادی و کهمی دروست نهکا، فه کهلیمه‌ی تواب الرحیم گوتمان: نۆ جار هاتییه، رؤوف الرحیم نۆ جار هاتییه، عزیز الرحیم سئ جار هاتییه، یه‌عنی داخیلی مه به سئ کهم به سئ چهجم موحتاجه، له عزیز الرحیم زیادکردنی ئهوه حالتهی له داخیل لهسهه حیسابی ئیسم و فیعله‌کیته‌کی خواجه، له ئەثنای مومار سهکردن خهله‌کهک دروست دهکا ئهوه.

مه‌ئه‌له‌ن: غفور الرحیم چل و یه‌ک جار هاتییه، فیعلهن ده‌بی چل و یه‌ک جار چل و یه‌ک کهمییه ومه‌ده، یه‌عنی بیلا ته‌شبییه نهگەر ئانهو ومه‌داتانه که له قورئان ذکر کرایه به کیلۆ یان به مه‌تر موقایه‌سه بکهین، بلین: ئانه‌مه‌ده کیلۆیه یان ئه‌مه‌نده مه‌تره موقایه‌سه بکری، ناوی ومه‌ده‌ک موعییه‌ن داخیلی ئینسان ئیحتیاجی به شه‌ش و یه‌ده ههیه، له رحمن الرحیم، به نۆ و یه‌ده ههیه، له تواب الرحیم، یه‌عنی بیلا ته‌شبییه نهگەر و یه‌ده‌که‌ی بلین کیلۆ یان مه‌تر، ئەمما به چل و یه‌ک و یه‌ده

کیلۆ یا مەتر ئیحتیاجی ھەمە بە غفور الرحیم، چل و یەك جار ویحده بە غفور الرحیم ئیحتیاجی ھەمە، واضحه؟

پرسار: ئەسماء و ئەفعال کو وەردەگیریت؟ (وہلام): جەنابت لێرە نەبووی وەختی خۆی میثالمان ھینایە ئەمە، گۆتمان: بیلا تەشبیھ، ئەمە وەکو نەخۆشەك بین، چووینە خزمەت دختۆر، دختۆر تەشخیصی نەخۆشی مە ی کرد دەرمانی دانا، دەرمانەكە گۆتمان: حەبە حەبەكە ی دانا لە ناو قۆدییە، ئەو (۳۰) قەلە حەبە بە دە رۆژان دەیخۆی، رۆژی سێ حەب جەمێ حەبەك، گۆتمان: ئەگەر کابرا قۆدییەكە ی بردە مانی، بەرداگە ئاویشی دانا، ھەر (۳۰) حەبە ی بە یەك جەم قووتدا، ئەو حەبە ی كە دختۆر لۆی دانابوو بە عیلاج لۆی نابیته ماددە ی سەم؟ مەجبور بیبەنە طەواری غەسل مەعیدە ی لۆ بکەن، لۆ؟ چونکی ئەو كەممییە ی كە دختۆر دایناوو، ئەو زیاتری وەرگرت، نەفسی ئەو ماددەییە ی كە عیلاجە لەبۆی بوو زەھرو زەرەر لەبۆی، دەبی غەسل مەعیدە ی بکری ئەو كەممیە.

زەمان دختۆر گۆتیتی جەمێ حەبەك ئەو بەینی شەش جەمان حەبەكی خوارد، ئیستیفادە ی لێ دەكا؟ ئیستیفادە ی لێ ناکا، لۆیە ئەو حەجمە ی كە باری تەعالا ئەو ئیسم و فیعلانە، ئایا بەتەنێ یان بە مورەكەب دایبەزاندییە، بەو نەوعە ی دەبی ئەمە ئیستیفادە ی لێ بکەین، بەو كەممیەتە ی دەبی ئیستیفادە ی لێ بکەین، جیھازی داخیلمان ئەو خۆی موھەندیسە، خۆی خالیقە لەبۆی، خۆی دەزانی كوی خەلق كرديیە، خۆشی دەزانی كوی دادەبەزینی مەوضوع لەسەری، لۆیە لەبەینی جیلی صەحابە ی كیرام رضوان الله علیهم، ھیچ قەضیە ی ئەسماء و ئەفعال موشکیلە ی نەبوو، چونکی لەبۆ تەعەبۆد وەردەگیرا، كە دەھاتە خواری (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) (الأعراف ۱۸۰) تەكمیەیان دەكرد (فَادْعُوهُ بِهَا)، نەك بچی كەلیمە ی عەزیز لە چیبەو ھاتییە كو ھاتییە، ئەوجە ئەو ی تەوظیف كەین لەسەر باری تەعالا، عیزەتەكە موقایسە بکەین بە بەشەر، بەشەر عەزیز بی ئەو ھا فەخفەخەو فلان و فلانی لەبۆ دروست دەبی، ئیذەن ھی باری تەعالا و الیعاذ باللہ ئەو ھا و ئەو ھایە، ئەو ھالەتەكە مەقلوبییە، باری تەعالا خۆی لە ناو مەخلوقات ی ئەو ھالەتە ی دروست كرديیە، مومارەسە ی ئەو ھالەتە بەو كەممە ی بەو حەجمە ی كە باری تەعالا داینا، فیعلەن ئیسم و فیعلەكە لە ناو داخیل كە ئەصلەن مەعانى و مەفاهیمی مەخلوقە، تەزكیە دەكا و دەردەچی.

لۆیە گۆتمان: كەلیمە ی رحیم لە قورئان بەتەنێ نەھاتییە، كە دەفەرمی: الرحمن الرحیم، یەعنی مەقصودی (الرحمن الرحیم) ھ كە نەھاتییە الرحیم بەتەنێ، ئیذەن الرحیم بە تەنێ مومارەسە ناكری لە داخیل رحمن الرحیم پێكەو مومارەسە دەكری، تواب الرحیم پێكەو مومارەسە دەكری، رۆوف الرحیم پێكەو مومارەسە دەكری، چ خەلەك لەو ی فەصل كردنی رۆوف لە رحیم خەلەل دروست دەكا لە داخیل، لۆیە ضرورییە ئانەو ئیسم و فیعلانە لەناو مەخلوقات كەشف بکری، كە كەشف كرا

به ديفت قيرائى لهسر بکړئ، کهينى قيرائى لهسر کړا ئهوجه ئهوه تهحويل دهى لهبو داخيل، بارى تهعالا عن طهريقى وهى عيبادهت دهکړئ.

مهئلمن: گوتمان غفور الرحيم له ماددهى غفور نازانم لهبيرتان مايه؟ گوتمان: کهليمهى غفور بارى تهعالا لهبو سترى فهورمووه، ستر نهک سرينهوه نهک مهحو، مهحو نييه ستر کردنه، باشه لو سترى دهکا؟ لهبووهى فيعلمن مهجالهک دابنى شانصهک لهبو موقابيل دابنى، ئه موقابيله بتانى بگهرپتهوه، لهبر ئهوهى موقابيل سهقهطاتى زور دهى، لويه چل و يهک جار غفور الرحيم هاتيه، ئه ماما کهينى تواب هاتيه؟ تواب الرحيم نو جار، لو؟ تواب الرحيم، کابرا دهى که ئيحساسى پى کرد ئهوه فيعلمن مونکهره دهى قلع کا، دهى قلع کا، لويه گوتمان: کهليمهى غفورى لهبو مهئمورات هاتيه، کهليمهى تهووابى لهبو منهبيات هاتيه، بارى تهعالا له چ غفورى دهکا لهو تهقصيرهى که کابرا کرديتى له ئهئناى عيبادهت کردن، ئهوه مفهومى غفورپيه، نهک له گوناھ استغفر الله، له گوناھ ئيستغفار بکا، گوناھ ئيستغفارى پى ناوى، لهناو قورئان لهبو گوناھ ئيستغفار نه هاتيه، لهبو تهقصير ئيستغفار هاتيه.

يه عنى مهئلمن: بيلا تهشبيه بارى تهعالا داپنايه ئهو ذاته له نويز سهد وهربرى، سهد دهرجه، نهود و نو له کن خواى قهبول نييه، باشه ئهو ذاته هفتاى وهرگرت، بارى تهعالا ئههوى سى دهرجهيهى که دهیگهينيه سهدى ستر دهکا، لوهوى فيعلمن ئهو ذاته مومارسه بکا، بگاته مستهواى سهدى، ئهوه مفهومى کهليمهى غفوره غفور الرحيم.

ئهمما تواب نهخير تواب لهبو منهبياته، که بارى تهعالا له قورئان فهورمويتى: لاتفعل، که فهورموى لاتفعل ئهو ذاته دهى بهکسر برى لاتفعل لاتفعل تهواو نايکهم، کهليمهى تهووابى لهبو قلع لهبو ئينتيها هاتنه به تهواوى، ئهمما کهليمهى غفورى تهدهروجه له عيبادهت کردن، لهبو گهيشتنه مستهواى ئيرادهى خواى (جل جلاله)، لويه ئهو ذاته که هاته ناو ئيسلام له منهبيات دهى قلع کا، درونيه، زينا نييه، غهيهت نييه نابى بى، چند جار مهجالى ههيه لهبو بوون؟ نو جار، ماتهبقا توبه لى قهبول ناکړئ، تهوبه قلع دهى، ئهمما چل و يهک جار مهجالى ههيه لهبو غفوران (غفور الرحيم)ى، لو؟ چونكى ئههوى ذاته لهبر جوملهک ئومور و ئهسباب بارى تهعالا مهجالى دهاتى، لهناو واقع بتانى خوى بلند کا لهبو ئهو مستهوايهى که بارى تهعالا داپنايه، ئهوش چيه؟ که نويزهکى ئهدا بکا سهدا سهد وفقى ئيرادهى خواى، ئهمما ئهگر نهود بى قبول نييه، چ دهکا بارى تهعالا ليره ده دهرجهى لهبو ئيضافه دهکا، ئهو ده دهرجهيه نهقصه، ده دهرجهکه نهقصه بارى تهعالا لوى پر دهکا نهقصهکى به چ پر دهکا؟ به ستر کردن به داپوشتن، نازانم واضحه يان نا؟ ئهوه ومختى خوى له مفهومى کهليمهى غفورى بهحسمان کرديه به تفصيلى.

مهتلهن: كهليمه‌ی البر يهك جار هاتيه له قورئان، البر الرحيم، كهليمه‌ی ودود يهك جار هاتيه، چونكى ئهو ذاته هر يهك جار ئىحتياجى به كهليمه‌ی البر الرحيم ههيه، يهك جار ئىحتياجى به كهليمه‌ی ودود الرحيم ههيه، ئەمما چل و يهك جار ئىحتياجى به غفور الرحيم ههيه، سى جار ئىحتياجى به عزيز الرحيم ههيه، سى جار، لو؟ چونكى عيززه‌تهكه مه‌ربوطه به ذاتى خواى (جل جلاله)، يه‌عنى كهليمه‌ی عيززه‌تهكه له بارى ته‌عالاوه ئهو سه‌جى ده‌كا، لله العزة و لرسوله ئه‌وجه پاشان للمؤمنين، ئهو عززه‌ته هى بارى ته‌عالايه (جل جلاله)، ئهو وهختى ئىحساسى پى ده‌كا ئهو، ئه‌وه به موخته‌صه‌رى مه‌فهومى كهليمه‌ی الرحمن، الرحيم، وه چۆنیه‌تى مومارسه‌ كردنى له داخيل، وه مه‌دلولى قورئانى وه پاشى مومارسه‌ چ حالته‌ك دروست ده‌بى، وه كو عيابه‌تیشى پى ده‌كرى ئه‌وه ئهو.

ئهو شه‌شه‌مين جاره تىكرارى ئهو وه‌صيه‌ى ده‌كه‌م، ديسان رجايه‌كه‌ى تىكرار ده‌كه‌م، به‌عضه‌ك برا خودا ئه‌جريان بنووسى، له حوسنى ظه‌نى خويان، مادده‌ى مه‌طروح ليره پيش ئه‌وه‌ى ئيمتصاص بكرى، پيش ئه‌وه‌ى هه‌ضم بكرى به ته‌واوى، نه‌قليان كرديه‌ له‌بو مه‌جموعه‌ طه‌له‌به‌كانى خويان، له به‌عضه‌ مزگه‌فتى هه‌وليرى، فه به‌عضه‌ حالته‌ى شذوذ دروست بووه، كه دين ته‌حه‌مولى ناكاو ته‌قه‌بولى ناكاء، فه لويه تىكرارى طه‌له‌ب ده‌كه‌م، رجا ده‌كه‌م ئهو مادديه‌ هه‌تا هه‌ضم نه‌كرى ئيمتصاص نه‌كرى ئهو ذاته هر ليره ده‌ره‌چى چه‌ند پى ده‌كرى له سوئال و له جه‌واب پى بكرى ئەمه له خزمه‌تين، ليره نا له جى دى، با ته‌عيني زه‌مان و مه‌كان بكا، پاشان ئەگه‌ر هات ئيمتصاصيشى كرد، مه‌قصود ليره ئهو مادديه‌ ئهو مه‌طروحه له‌بو ته‌عه‌بووه، له‌بو ذاتى خوى فه‌قه‌ط به‌س، ئهو نه‌كرته‌ مادده‌ك له‌بو ئيلقاء له به‌عضه‌ مزگه‌فتى غه‌يرى ئيره، ئه‌وه‌ى گيم لى بووه له ناو مه‌جموعه‌ طه‌له‌به‌ك له مسته‌واى عومر و مه‌قامى عيلمى كه‌م، ئهو مه‌وضوعه‌ طه‌رح بووه، ئيشكالاتى دروست كرديه‌، فه ره‌جائهن ئهو مادديه‌ مادده‌ى ئانه‌و مه‌وجودانه‌يه كه ليره‌نه، وه‌قفه له‌سه‌ر ئه‌وانه فه‌قه‌ط، ئهو مادديه‌ نه‌قل نه‌كرى له‌بو خارچى ئهو مزگه‌فته‌ى.

سنيه‌م: كه ده‌ليم له‌بو ته‌عه‌بووه، ده‌بى مومارسه‌ى له‌سه‌ر بكرى چونكى ئەمه موه‌تفه‌يقين له‌گه‌ل يه‌كترى ئه‌صله‌ن، ئەمه موحامه‌له له‌گه‌ل يه‌كترى نه‌كه‌ين باشه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى ئيتيفاقمان نه‌كرديه‌ و جه‌مع نه‌بووينه، ذه‌نمان پرکه‌ين ميشکمان کۆمپيوته‌ر نييه، ئه‌وه‌ش مه‌طلوبمان نه‌بووه، وه ئيراده‌ى خواش له مه ئه‌وه نييه، مه‌طلوب له‌مه ئه‌وه‌يه كه فيعلهن معرفه‌ الله حه‌قيقه‌ته‌ن دروست بى، ئه‌وجه پاشان بتانين عيابه‌تى بکه‌ين فه‌قه‌ط، ئه‌وه هه‌ده‌فى ئهو ده‌رسانه‌يه به‌س، خوانه‌كا ئيتيجاه دروست کردن خه‌ط و حيزب فيکر و شت دروست کردن، ئه‌وه خصوصيه‌تى ئيره نييه، وه ئه‌وماددانه‌ى كه ليره طه‌رح ده‌كرى ته‌مثيلى چ فيكره‌ك ناكاء، ته‌مثيلى چ ئيتيجاهه‌ك ناكاء، ئه‌وه‌ى كه ليره طه‌رح

دهكړئ عیلاقه ی به چ حیزبه کی ئیسلامی نییه، عیلاقه ی به چ ئیتجابه کی ئیسلامی نییه، فیکر هک موستهقیل طرح دهکړئ، نهوه ی ئیشکالاتی ههیه له مهوضوع دهکړئ لهگهل مهوجود موناقهشه بکا، فه نهوهش ئیضافه بکهین ئائو مهطروحاتانه لیره تهمثیلی چ ئیتجاهات و حیزبه کی ناکا، موجهر د قهضیهک طرحهک دینی صرفه، طرحهک ئیمانی صرفه فقههط، مهطروحاتی ئیره عیلاقه ی به طرحی نهحزاب و تهکتهولاتی و ئیتجاهاتی ئیسلامی نییه به ههموی کولهن، کولی ما موجود و مهطروح له ساحه، فه ان شاءالله حزم لئیه له مستهوا ی ئائو تهوصیاتانه تهعامل لهگهل دهرسهکه بکړئ، خودا خو ی رهشیده، خو ی وهههابه خو ی وهکیله نهسباب و موسهیبیاتی هیدایهتما لهبو تهسخیر کا، وه دهفیشمان کا ان شاءالله لهبو هیدایهتی تام، أقول قولی هذا واستغفر الله لي ولكم، سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين.

کئ سوئال، تهوصیه، نهصحته، تنویر، تهعلیق، شهرح، خودا خیری بنووسی، ئو برایه سوئالی نهوهیه دهلی: نهگهر تهقصر له عیبادته یان زیاتر به ذهنب نهژمیردرئ، بوچی خوی گهره له سورتهی فتهح دهفرمی به پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) (لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) (الفتح ۲)، نهگهر نهزیهت نهی روونی کهیتهوه، باریک الله، له خزمت: سورتهی فتهح کهینئ هاتته خوارئ؟ له نهئای فتهح مهعلمتانه، نهوه یهک، دووم: تهوهقوع دهکن پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) گونا بکا، هه بهتهوهقوعی بهشهری خو مان تهوهقوع دهکن پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) گونا بکا؟ یهک لهوان تهوهقوع ناکهه وهیه یان نا؟ چاکه، نهدی لو مهفهومی ذهنب هاتییه لیره؟ مهفهومی ذهنب به نیسبهت پیغمبری کوه؟ حهتتا جومله عیباتیش ههیه له قورئان خودا نهجری موفهسرین بنووسی به نهوهک موعهییمن لئیکیان دایتهوه، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) به دوو بوعد تهمهشا دهکړئ له قورئان، یهکهمین بوعدی شهخصی که ذاته، بوعدی ریسانی که شهخصه، به دوو بوعد تهمهشای پیغمبر دهکړئ، که ذات ههچی نایهت له قورئان هاتی به ایها النبي، نهوه حهقی پیغمبره لهسه مه، ههچی کهلیمه ی الرسول هاتی حهقی مهیه لهسه پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، بوعدی ذاتی ههیه بوعدی شهخصی ههیه، که دهفرموئ: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، نهوه حهقی پیغمبره لهسه مه.

مهئلهن: یهک لهو حقوقانه نابی نهمه به پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بلینن أزواج النبي، چونکی رب العالمین نهمر به مه دهکا(وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ) (الأحزاب ۶)، ئیذهن که نهمه ناوی هزرتهی عانیشه ی دهینن، رضي الله عنها، دهلینن: ئومی عانیشه، چونکی مهعقول نییه نهمن به داکم بلیم خیزانی بابم، عورفهن عورفهن له ناو موجتهمهع، مهعقوله نهو قسهیه؟ به داکی خو م بلیم خیزانی فلانی، نهدهبن بهدکی خو م جوان نهی، نهگهر نهدهبن لو داکی خو م جوان نهی فه کهیفه لهبو

ئەو حالە بەنوعەى بى موحتمەلە بمرى بفهوتى، ئەمما ئەويتكە نەخىز، بىداتە بەر دارانىش گىي
لئىبىه وەنئىبە؟ ھۆردووكىش عىتابە، والله المثل الاعلى.

بارى تەعالا كو قسان دەكا لەگەل پىغەمبەرى (صلى الله عليه وسلم)، (عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ
لَهُمْ) (التوبة ٤٣)، ھەى خوا عەفوت كا، كو بىلا تەشبىھ ئەتو بە زەلامەكى دەلىي: كاكە ئائەو پىنج
فەردەبە بىست كىلۆ بىست كىلۆبە پىكەو ھەمەن و ئەتو نەقل دەكەبە ئەودىوى، لىرە ھەلىاندەگرىن
دەبەبە ئەودىوى، ھەر جارەى بىست كىلۆ ھەلدەگرىن، كابرە ئەتوى زۆر خۆش بوئ يەكسەر بچى
پەر داتە دوو كىسەى بىباتە ئەودىوى، كە ئەتو دەبىبىنى ھەى خوا عەفوت بكا ئەرى والله، لو خۆت
دەكوژى، ھەى پى دەلىي يان نا؟ بىلا تەشبىھ، نەفسى ئسلوبە (عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ) نەفسى
ئسلوب لە چەند جىيان رب العالمين بە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، دەفەرمى: (فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا) (الكهف ٦)، (بَاخِعٌ نَفْسَكَ)، يەنى ئىنتىجار دەكەى،
ئەگەر وەھا بروا يامحمد، ئەتو ديارە بەتەماى ئىنتىجارى، ئەوھا خۆت دەفەوتىنى، ئەوھا ھىلاك
بووى، ئەو ئسلوبى عىتابە بارى تەعالا لە رسول الله محمد (صلى الله عليه وسلم)، غەيرى
عىتابەكانىتەكەبە لە ئەنبىاء و رسولى دى، عىلاقەمان بە واندا نىبە.

لە كەلىمەى زەنب نەفسى ئسلوبە چ دەفەرمى: (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا) (الفتح ١)، بزانه چەند كەلىماتى
چەند نەرم و خۆش (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا)، لو؟ (لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) (الفتح
٢)، پاشان (وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) الى آخر آية، يەنى چ؟ پىغەمبەر (صلى الله
عليه وسلم) لىي تەلەب كرايە لەو موھىمەبەى، لە موھىمەبەى تەبلىغ مەتلەن: لە موھىمەبەى تەبىين
لە موھىمەبەى رىسالە، لە موھىمەبەى تەنذىر تەبشىر شەھادەت ئەوانە ھەمووى مەفھومى رىسالەتە
سەد دەرجە تەقدىم بكا، پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ئەو چ دەكا سەد و دەى تەقدىم دەكا، سەد و
دە تەقدىم كردن بە نەسبەت پىغەمبەرى زەنبە، ئەو دە دەرجەبەى كە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)
زىادى دانايە زىادى كرديبە ئەو زەنبە، بارى تەعالا لەوھى موعاتبەى دەكا، ئەمە خۆمان لو تەفتح
دەكەين، (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا، لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ).

تەمەشای سورەتى نەصر بکەن (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ) (النصر ١)، خەتەك لەبن وَالْفَتْحُ ورأيت،
نالئى موئمنين دىقەت دەنى (وَرَأَيْتَ النَّاسَ) (النصر ٢) نالئى موئمنين، يدخلون نالئى امنو (يَدْخُلُونَ فِي
دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا)، كائە دىن ھەلەقەكە أفواجا، پۆل پۆل (فَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَعْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا)،
واضحە؟ ئا ئەلئىرە ئىستىغفار دەكا، چونكى لو؟ پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، ھىشتا تەبىين و
تەبلىغ نەگەياندبوو ئەو ھەددەى، عالەم ناس نالئى موئمنين، ناس پۆل پۆل ھاتتە ناو دىن.

نُيْذَن نُهُمْرِي پِنِغَمبَهَرِ فَاعْلِيَّهَتِي پِنِغَمبَهَرِ (صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، جَارِي كَابِرَا نِيْمَانِي نَهِينَايَه هَاتتِه نَاو دِين، (وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ)، جَارِي نِيْمَانِيَان نَهِينَايَه (فِي دِينِ اللهِ أَفْوَاجًا) چ دهكهي نُهتَوو؟ (فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) (النصر ۳)، نُهوه مَهْفُومِي كَهْلِيْمَهِي ذَهْنَه (لِيَغْفِرَ لَكَ اللهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ)، باشه پِنِغَمبَهَرِ (صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَهْبِي گُونَاهِي كَرْدَبِي نَهِي كَرْدِيَّه، نَاهُوه مَهْفُومِي ذَهْنَه لَه قُورْئَان، بَهْنِيْسَبَهَت پِنِغَمبَهَرِي (صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نُهَمْمَا بَهْنِيْسَبَهَت جَهْمَعِي مُوْمَنِيْن تَهْقَصِيْرَه نَهَك گُونَاهَه، تَهْقَصِيْر كَرْدَنَه لَه نُهْدَاي عِيْبَادَات، لَه نُهْدَاي نُهْمَرِي كَرْدِيَّه بَارِي تَهْعَالَا نُيْفَعْل، لَهْوَانَه تَهْقَصِيْر كَرْدَنَه، طَهْبَعْن دَهْرَس تَهْوَاو بُووه نُهْوَهِي دَهْرُوَا خُوا حَافِيْزِي بِي.

بَهْلِي نُهْوَه دَهْفَهْرْمِي: لَه سُوْنَالَهكَهِي سِي جَار عَزِيْز الرَّحِيْم هَاتِيَّه، چَل و يَهك جَار غُفُور الرَّحِيْم هَاتِيَّه، نَايَه نِيْمَه بَه پِيِي ژْمَارَهِي هَاتتِي قَهْوَلَهكَه مُوْمَارَهَسَه و قِيْرَانَه بَكَهِيْن؟ بَهْلِي تَاَزَه گُوتْمَان: بَه مَهكَشُوفِي بِيْلَا تَهشِيْبِيَه چَل و يَهك وَيَحْدَه، چَل و يَهك حَسَب مَهطُوبَه لَهْمَه نُهْمَه بِيخُويْن قُوتِي بَدَهِيْن، لَه مَهْفُومِي غُفُور الرَّحِيْم لُؤْوهِي فَيَعْلَهْن كَهْلِيْمَهِي غُفُور الرَّحِيْم لَهْنَاو دَاخِيْلْمَان دَرُوسْت بِيِي، نُهَمْمَا سِي حَسَب بِيْلَا تَهشِيْبِيَه نُهْوَاهَا بِيْشُوبَهِيْنِيْن لَه كَهْلِيْمَهِي عَزِيْز رَحِيْم هَاتِيَّه، نُيْحْتِيْجَامَان بَهْس بَهو سِيَّيَهِيَه، نُهَمْمَا نُيْحْتِيْجَامَان بَه چَل و يَهك حَسَب لَه مَهْفُومِي كَهْلِيْمَهِي (غُفُور الرَّحِيْم) ه.

بَهْلِي حَهْزَم لُنِيَّه دِيْسَان نُهْوَهِي نُهوه سُوْنَالَهِي كَرْدِيَّه هَهْر لَه خَزْمَهْتِي بَم، بَهْرِي نُهْوَه نُهوه سُوْنَالَه سَاْحِيْبَهكَهِي نُهْوَهِي گِيْرُوْگَرَفْتِي هَهِيَه، وَاتَه مَاشَاكِيْلَهكِي هَهِيَه، دَهتَوَانِي خَزْمَهْتِكَارْتَان لَه مَهكْتَهْبَهِي رَهْسَنْ شَاگَرْدَم، لَهْوِيْ اَنْ شَاءَ اللهُ كَهِيْنِيْ هَات لَه خَزْمَهْتِي دَهْبِم، صَاْحِيْبِي نُهوه سُوْنَالَهِي.

سُوْنَالِي وَهِي: هُنَاك آيَه قُرْآنِيَه ذِكْر بَأَنْ قَسْمٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ آمَنُوا، كَهْلِيْمَه خَهتَهك لَهْبِن كَهْلِيْمَهِي قَسْمٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، ثُمَّ كَفَرُوا، (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا كُفْرًا) (النساء ۱۳۷) ثَلَاثَه مَرَات، التَّوْبَه، بَهْلِي (وَإِلَّا لَكُن لَسْتَ مِنَ الْفَائِزِينَ)، بَعْدَ ثَلَاثَه مَرَاتٍ فِي الْقُرْآنِ؟ بَرَاي عَهْزِيْزَم: نَاهُو نِيْمَان هِيْنَانَه نِيْمَان هِيْنَانَهكِي نُهَهْلِي كِيْتَابِيَّه، بَارِي تَهْعَالَا (جَل جَلَالَه) پِنِغَمبَهَرِي (صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَه نَارْدِيَّه مِيْرَاتَهكِي ضَهخَم لَه نُهَهْلِي كِيْتَاب لَهْبُو پِنِغَمبَهَرِي مَابُوو، هَهْرچِي صَابِيَّه هَهْبُوو مَابُوون، يَههُود لَه زَهْمَانِي پِنِغَمبَهَر لَه مَهكَكَه وَه لَه مَهْدِيْنَه جَالِيَهكِي ضَهخَمِيَان هَهْبُوو، مَهسِيْحِيْيِن جَالِيَهكِي لَه وَان گَهْوَرَهْتِرِيَان هَهْبُوو لَه مَهكَكَه وَ لَه مَهْدِيْنَه، نَاتَهش پَهْرَسْتَهكَاْن جَالِيَّيَاتِيَان هَهْبُوو لَهْنَاو مَهكَكَه، نُهْوَانَه هَهْمُووِي دَهژِيَان لَهْنَاو مَهكَكَه، رِيْسَالَهِي پِنِغَمبَهَرِي (صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَهْتَا شَهخَصِيَّهْتِي پِنِغَمبَهَرِيْش كَه رَسُوْل دَهْبِي فَيَعْلَهْن نُيْقْتِيْدَارِي نُهْوَهِي هَهْبِي بَتَانِي نُيْشَبَاعِي نُهْوَانَه هَهْمُوو بَكَا، فَه كَابِرَاي نُهَهْلِي كِيْتَاب لُؤْيَه نُهَهْلِي كِيْتَابَه نِيْمَانِي بَه مُوسَاي هِيْنَايَه، لَهِيَهك زَهْمَان پَاشَان كُوفَرِي پِنِكِرْد، كَه پِنِغَمبَهَر مَهْوُجُودَه جَهْوَابَهكَه سُوْنَالِي نَاهُو شَهخَصِيَّهِيَه، پَاشَان، بَأَي شَيْءٍ مِنَ الْأَشْيَاءِ، بَأَي سَبَب

من الاسباب، ئيماني هينا به حزره تي عيسا به كيتابي حزره تي عيساي موحره ف بووه مهسيحي، نه ماما فهترهك موعه يمين ديسان وازي هينا، ئيمانكه نائو ئيمانهي نهك مومارسه بكاو چونكي ئيماني نه هلي كيتاب له ناو قورئان باري تهعالا به نه هلي كيتاب ناوياني هينا، مومارسه ي ئيماني وان له گهل مومارسه ي ئيماني مه موخته ليفه، لويهش باري تهعالا ئيلغاي نهو حاله ئيمانيه دهكا، ئيقرار به حاله ي ئيماني مه دهكا، ئيمان هيناني مه مهعه، وجودي ئيماني وانيش كوفره، عيلمهن نه هلي كيتاب ئيلغاي وجودي خوي ناكهن، ئيلغاي رهزاقبيعت و ئيحيا و ئيماتهي خوي ناكهن، ئيلغاي نهوي ناكهن باري تهعالا باران ناباريني، نه ماما له عيني وهختيش كوفره.

ئيدهن مومارسه نه كردني حاله ي ئيماني بهو طهريقه ي بهو كه يفيه ي كه پيغهمبهر ئيماني هينا، ومجمله ي صهحابه ي كيرام ئيمانبا هينا، به غهيري نهو طهريقه به غهيري نهو نوعه باري تهعالا له قورئان خهتمو موري ئيماني پيوه نهنايه، واضحه؟ لويه نه هلي كيتاب مهتلهن: همر زهماني پيغهمبهر موخته ممله مهوجود ببى كابرا، ئيماني هينا به حزره تي موسا، كه تهورات موحره ف، پاشان ديتيتي ئنجيل لهوي موتهطهورتره هاتيبه ئيماني به ئنجيليش هينا، طبعهن كه ئيماني بهوي هينا كوفري بهوي كرد، هاته ناو ئنجيل ئنجيلي موحره ف همر قهناعه تي نه هاتيبه، طبعهن صهحابيمان ههيه نهوها.

صهبابي ههيه، نهبو سهلمه مي ردي نوم سهلمه كه پاشان پيغهمبهر خواستي، نهئناي هيجرهت له حهبهشه بووه صهحابيش هيجرهتيشي كرد لهبو حهبهشه، لهوي چووه ناو كوفر، لو؟ چونكي كابرا لهناو داخيلي خوي نائو نوعه مومارسه ي نه كردبوو، حهتتا پيغهمبهر (صلي الله عليه وسلم) له حهياتي وي نه مين نهبوو له نهئناي مومارسه و موتابه عاتي، لويه كه خهبهر ي لهبو هات كه نهبوسهلمه وازي له دين هينا، يهكسر لهوي خيزانهكه ي لي سهحب كرد، موخته ممله ديسان ببه موئمين، لهبو جانيز نيبه بي خوازي، يهكسر طهلبه ي كرد له نهجاشي ماره يي له خوي بيري، پاشان كه نوم سهلمه گهراوه مهدينه بووه خيزاني پيغهمبهر ي (صلي الله عليه وسلم)، فه نهو حاله ته ئيمان، كيتابيه نه هلي كيتابي له قورئان ئيقراري پي نهكرايه، لويه دهفهرمي (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ) (المائدة ٧٣) خو مهسيحيه كان ئيلغاي خوايان نه كرديبه.